

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 lipca 2011 r. T. K. wniósł przeciwko I. P. do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa pozew o zapłatę kwoty 21.193,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 13 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwany w wyniku zawartej pomiędzy stronami umowy zamontował w należącym do powoda samochodzie marki N. (...) silnik o pojemności 4.192 cm³ wraz z turbosprężarką, automatyczną skrzynią biegów i przynależnym do całości osprzętem, w miejsce uszkodzonej jednostki napędowej. Wydając powodowi pojazd, pozwany udzielił gwarancji na usługę montażową i dostarczone podzespoły mechaniczne. W dniu 6 maja 2010 r. powód zauważył spadek mocy silnika, która, jak się później okazało była spowodowana uszkodzeniem obudowy zaworu upustowego turbiny. Dodatkowo zauważono ponadnormatywne drania wywoływane nieprawidłowym wspawaniem łap łączących silnik z ramą samochodu. Mimo zobowiązania pozwanego do naprawy usterek, nie zostały one naprawione. Nadmierne drgania pozwany tłumaczył specyfiką silnika. W trakcie zagranicznej podróży drgania oraz zbyt ciasny montaż silnika doprowadziły do wyłamania plastikowego mocowania węży wody do chłodnicy. Koszt transportu samochodu, opłaty parkingowe, naprawa oraz koszty związane z najmem pojazdu zastępczego wyniosły 3.000 zł. Pozwany nie zareagował na informacje o problemach związanych z samochodem. Po oględzinach pojazdu w serwisie stwierdzono następujące wady montażu i elementów zespołu napędowego takie jak: nieprawidłowe wspawanie łap mocujących silnik (1.750 zł), nieprawidłowy montaż instalacji chłodzenia (350 zł), uszkodzone i nieodpowiednie przewody wodne (277,50 zł), wymiana poduszek mocowania silnika wraz z poduszkami (755,70 zł), nieprawidłowo zamontowany system klimatyzacji (950 zł), nieprawidłowy montaż intercoolera (300 zł), nieprawidłowy montaż przewodów hamulcowych (130 zł), turbosprężarka zużyta oraz uszkodzona (2.150 zł), uszkodzone i źle zamontowane przewody turbosprężarki (240 zł), uszkodzony alternator (769,97 zł), nieprawidłowy montaż przewodów olejowych (30 zł), zużyta pompa wody (558,30 zł), zużyty rozrusznik (810 zł), niesprawne świece żarowe (542 zł). Dodatkowo uszkodzona okazała się być automatyczna skrzynia biegów, co spowodowało poniesienie dodatkowych kosztów jej naprawy i wymiany w łącznej kwocie 6.819,80 zł. Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód wskazał art. 577 w zw. z art. 471 k.c.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania, a także przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Goleniowie. Pozwany zaprzeczył wszystkim wyrażnie nieprzyznanym okolicznościom pozwu. Pozwany wskazał, że rzeczywiście wykonał dla powoda opisaną przez niego usługę. Zamontowany silnik nie był typowy dla tego modelu samochodu. Wyboru silnika dokonał powód. Wyposażenie silnika w intercooler i turbo nastąpiło na żądanie powoda. Pozwany zaprzeczył, aby nieprawidłowo zamontował chłodzenie silnika i poduszki silnika. T. sprężarka działała prawidłowo, była zamontowana jako używana, a gwarancja jej nie obejmowała. Pozwany zaprzeczył, iż nieprawidłowo wykonał montaż przewodów hamulcowych i olejowych, a także nie przyjął zarzutów co do wadliwego działania pompy, rozrusznika, alternatora i świec żarowych. Występujące wibracje wynikają z rodzaju zamontowanego silnika. Pozwany nie dokonywał wymiany skrzyni biegów, zamontował oryginalną skrzynię powoda. Pozwany wyjaśnił, iż uszkodzenie korpusu kompresora i uszczelnienia kompresora klimatyzacji było spowodowane czynnościami naprawczymi powoda. Zdaniem pozwanego pęknięcie chłodnicy nie wynikało z montażu silnika. Spadek osiąągów pojazdu wynikał z dociążenia pojazdu przez powoda. Dociążenie wpływa również na żywotność skrzyni biegów. Gwarancja obejmowała jedynie silnik.

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa postanowił przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Goleniowie.

W piśmie z dnia 19 grudnia 2011 r. powód wskazał, iż zamontował jednostkę napędową zgodnie z ofertą pozwanego. Nieprawdą jest, że powód odebrał pojazd bez uwag i zastrzeżeń. Zdaniem powoda nieprawdą jest, że zamontowany silnik nie jest typowym silnikiem dla pojazdu N. (...). Samochody tej marki można było zakupić z tym silnikiem

za granicą. Przy silnikach tego typu były montowane turbosprężarki i intercoolery. Skoro pozwany nie potrafił zagwarantować prawidłowości wykonania prac, nie powinien się ich podejmować. Powód nie zgodził się z pozwanym co do przyczyn drgań silnika. Nadto wskazał, iż umowa przewidywała wymianę skrzyni biegów i był przekonany, że do wymiany doszło. Klimatyzacja działa natomiast na tzw. nowym czynniku po modyfikacjach dokonanych w innym warsztacie. Twierdzenia o braku możliwości wpływu nieprawidłowego montażu silnika na pęknięcie węża chłodnicy są bezpodstawne. Wbrew twierdzeniom pozwanego samochód nie jest mocno dociążony.

Na rozprawie w dniu 15 lutego 2016 r. pozwany uznał roszczenia powoda co do kwoty 1.750 zł., natomiast powód oświadczył, iż dochodzi roszczeń z tytułu gwarancji, niemniej nie wyłączył roszczeń z tytułu rękojmi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. jest właścicielem samochodu N. (...). T. K. zlecił I. P. wymianę zespołu napędowego w tym pojeździe. W warsztacie I. P. dokonywano już podobnych napraw samochodów. Konstrukcja nie była prototypowa. Silnik został przełożony z samochodu 20-letniego. W samochodzie został zamontowany silnik z osprzętem, tj. alternatorem, pompą wtryskową i rozrusznikiem, które pochodziły z tego samego pojazdu, co silnik i nie były regenerowane. Zamontowana turbosprężarka była używana. Po podłączeniu silnik działał bez żadnych przeróbek. Nie była wymieniona skrzynia biegów, a jedynie jej dzwon, nie ingerowano w układ hamulcowy i klimatyzację, wymieniono pompę wody.

W dniu 5 maja 2010 r. I. P. wystawił dokument gwarancyjny kompletnego zespołu napędowego bez osprzętu silnika, czyli turbosprężarki, rozrusznika, alternatora, czujnika. Gwarancja nie obejmowała uszkodzeń powstałych w wyniku nieprawidłowego używania pojazdu, w szczególności używania go na drogach utwardzonych, używania nieodpowiedniego paliwa, niedochowania terminów przeglądów i wymiany olejów i filtrów. Gwarancja została udzielona na 30.000 km lub 6 miesięcy.

Po wykonaniu usługi, w dniu 7 maja 2010 r. stwierdzono spadek mocy samochodu i nadmierne drgania pojazdu. I. P. pomimo podjęcia próby naprawy nie usunął usterek. W warsztacie, do którego udał się T. K. celem usunięcia wycieku oleju, mechanicy naocznie stwierdzili nieprawidłowe mocowanie silnika, co powodowało przenoszenie drgań na nadwozie. Nie wykonano żadnych badań diagnostycznych.

Dowód: dowód rejestracyjny – k. 12-13, dokument gwarancyjny – k. 14, wydruk z hamowni podwoziowej – k. 15, dokumentacja zdjęciowa 16-20, korespondencja mailowa – k. 56a, zeznania świadka M. L. – k. 118-121, zeznania świadka S. Ł. – k. 127-128, zeznania świadka A. K. – k. 174-175, 277-278, zeznania świadka M. O. – k. 175, 278-279, zeznania świadka I. C. – k. 175a-176, 262-263, R. P. – k. 187-188, 290-291, zeznania powoda 212-214, zeznania B. Ł. – płyta k. 443, opinia biegłego – k. 318-334, zeznania pozwanego – k. 456-458,

T. K. pojechał naprawionym samochodem do Chorwacji. W podróży uszkodzeniu uległ króciec chłodnicy. Przyczyną awarii była wieloletnia eksploatacja układu chłodzenia. Po naprawie chłodnica nie uległa ponownemu uszkodzeniu. Po powrocie T. K. w warsztacie samochodowym dokonał poprawki mocowania silnika, na skutek czego drgania ustały. Po tej naprawie pojawiły się problemy ze skrzynią biegów, która okazała się być uszkodzona, a także z innymi częściami.

Dowód: zeznania pozwanego – k. 212-214, opinia uzupełniająca biegłego k. 363-371, zeznania powoda – k. 236-239, zeznania B. Ł. – płyta k. 443,

Pismem z dnia 11 października 2010 r. T. K. wezwał I. P. do usunięcia usterek w postaci drgań samochodu oraz braku mocy w porównaniu z innymi samochodami.

Dowód: pismo z dnia 11 października 2010 r. z potwierdzeniem nadania – k. 29-30.

Pismem z dnia 4 listopada 2010 r. T. K. wezwał I. P. do usunięcia usterek w takich jak: nieprawidłowe wspawanie łąp mocujących silnik, nieprawidłowy montaż instalacji chłodzenia, uszkodzone i nieodpowiednie przewody wodne, wymiana poduszek mocowania silnika wraz z poduszkami, nieprawidłowo zamontowany system klimatyzacji, nieprawidłowy montaż intercoolera, nieprawidłowy montaż przewodów hamulcowych, turbosprężarka zużyta oraz

uszkodzona, uszkodzone i źle zamontowane przewody turbosprężarki, uszkodzony alternator, nieprawidłowy montaż przewodów olejowych, zużyta pompa wody, zużyty rozrusznik, niesprawne świece żarowe, uszkodzona skrzynia biegów. Szacowany koszt napraw określił na kwotę 15.000 zł. T. K. oświadczył, iż w razie niewykonania napraw samochód zostanie oddany do naprawy do innego warsztatu.

Dowód: pismo z dnia 4 listopada 2010 r. z potwierdzeniem nadania – k. 30-31.

W dniu 20 listopada 2010 r. na zlecenie (...) Sp. z o.o. sporządziło opinię w przedmiocie przyczyny uszkodzenia automatycznej skrzyni biegów w samochodzie N. (...). W wyniku przeprowadzonej opinii stwierdzono, że uszkodzenia należy uznać jako gwarancyjne.

Dowód: opinia – k. 21-28.

T. K. dokonał na własną rękę w dniu 6 października 2010 r. napraw samochodu na łączną kwotę 9.640,73 zł, w dniu 21 października 2010 r. na kwotę 8.850 zł, w dniu 10 grudnia 2010 r. na kwotę 1.800 zł, w dniu 4 listopada 2010 r. zakupił usługę przygotowania automatycznej skrzyni biegów za kwotę 244 zł, a 10 listopada 2010 r. naprawy automatycznej skrzyni biegów za kwotę 6.575,80 zł. Naprawy samochodu w dniu 21 stycznia 2011 r. kosztowały 4.133,37 zł, a w dniu 22 listopada 2010 r. 427 zł.

Dowód: faktury – k. 32-42.

Pełnomocnik T. K. wezwał I. P. do zapłaty kwoty 16.743,27 zł w terminie 3 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: pismo – k. 42-44.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, zgromadzonych w aktach sprawy w szczególności wystawionym przez powoda dokumencie gwarancji, fakturach albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności, ani rzetelności sporządzenia. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadków i opinie biegłego sądowego mg inż. J. P. jako spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Podstawę odpowiedzialności w niniejszej sprawie stanowił art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie powoda sprowadzało się do żądania od pozwanego zwrotu kosztów, jakie poniósł w związku z nienależytym wykonaniem przez niego zobowiązania. Nie mogło więc tu znaleźć zastosowania roszczenie gwarancyjne, które sprowadza się do naprawy rzeczy, ewentualnie jej wymiany, czy zwrotu ceny. Podobnie zastosowania w niniejszej sprawie nie znajdują przepisy w przedmiocie rękojmi, których celem jest umożliwienie uprawnionemu uzyskanie dzieła bez wad, ewentualnie odstąpienie od umowy z wszystkimi jego konsekwencjami. W niniejszej sprawie powód początkowo wykonywał uprawnienia wynikające przede wszystkim z gwarancji, niemniej następnie we własnym zakresie dokonał naprawy pojazdu i w związku z tym dochodzi odszkodowania za nienależyte wykonanie zobowiązania. Poniósł bowiem koszty, których nie musiałby ponieść, gdyby zobowiązanie zostało wykonane prawidłowo.

Przesłankami odpowiedzialności wynikającej z art. 471 k.c. jest zaistnienie szkody, niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania oraz związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy szkodą a działaniem zobowiązanego.

Na powódzie ciąży obowiązek wykazania podstaw faktycznych dochodzonego roszczenia. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu określonej okoliczności, ciąży na stronie, która wywodzi z niej pozytywne skutki prawne. Co prawda reguła

dotycząca ciężaru dowodu nie może być pojmowana w ten sposób, że ciąży on zawsze na powodzie, jednakże nie może ulegać wątpliwości, iż to na powodzie ciąży dowód faktów prawotwórczych, z którymi wiąże się jego żądanie. Ciężar dowodu wiąże się z obowiązkiem twierdzenia (ciężarem twierdzenia) i obowiązkiem dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które mogą być stosownie do art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu.

Nie było konieczne dowiedzenia istnienia roszczenia o zwrot kosztów naprawy montażu silnika, albowiem pozwany w tym zakresie uznał powództwo. Zgodnie z art. 213 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa w niniejszej sprawie nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało do obejścia prawa, w związku z czym Sąd był uznaniem związany. Co więcej, biegły potwierdził, że silnik został zamontowany nieprawidłowo, co było przyczyną wpadania samochodu w drgania.

Pozostała część roszczenia okazała się jednak niezasadna.

Pomiędzy stronami została zawarta umowa o dzieło. Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Dziełem w niniejszej sprawie był montaż silnika w samochodzie powoda, za które pozwany otrzymał wynagrodzenie i nieprawidłowe wykonanie tego zobowiązania stanowi podstawę odpowiedzialności kontraktowej.

Powód zarzucił pozwanemu, iż w trakcie wykonywania dzieła doszło do takich wad, jak: nieprawidłowe spawanie łąp mocujących silnik, nieprawidłowy montaż instalacji chłodzenia, uszkodzone i nieodpowiednie przewody wodne, wymiana mocowania silnika wraz z poduszkami, nieprawidłowo zamontowany system klimatyzacji, nieprawidłowy montaż intercoolera, nieprawidłowy montaż przewodów hamulcowych, turbosprężarka zużyta oraz uszkodzona, uszkodzone i źle zamontowane przewody turbosprężarki, uszkodzony alternator, nieprawidłowy montaż przewodów olejowych, zużyta pompa wody, zużyty rozrusznik, niesprawne świece żarowe, niesprawna skrzynia biegów.

Powód nie dowiódł jednak, iż którekolwiek z uszkodzeń, oprócz nieprawidłowego spawania łąp, wynikało z nieprawidłowego wykonania dzieła.

Odnosząc się kolejno do powstałych uszkodzeń należy wskazać, iż biegły sądowy mgr inż. J. P. (2) wyjaśnił, iż awaria układu chłodzenia nie wynikała z działań pozwanego, ale jej przyczyną było długoletnia eksploatacja. Nadto należy podkreślić, iż pozwany twierdził, iż nie ingerował w układ chłodzenia, a dowodów na okoliczność przeciwną nie zaoferował powód. Tym samym usterki związane z układem chłodzenia nie mogły być wynikiem działań pozwanego.

Biegły sądowy mgr inż. J. P. (2) w swojej opinii stwierdził, że automatyczna skrzynia biegów powoduje większe straty mocy niż skrzynia mechaniczna. Montowanie używanego silnika wyjętego z innego pojazdu wiąże się z ryzykiem niewłaściwego działania. W eksploatacji należy się liczyć z tym, że mogą występować drgania i nieprawidłowości w czasie pracy. Wynika to w szczególności z ich zużycia, a szczególnie nierównych dawek paliwa podawanych przez wtryskiwacze. Jest to jednak usterka eksploatacyjna, a nie wada konstrukcyjna silnika. Natomiast straty mocy silnika powodują: automatyczna skrzynia biegów, przekładnia w przednim i tylnym moście biegów, opory toczenia, rodzaj bieżnika ogumienia, straty w oponach. Biegły stwierdził, że wyczuwalne są drgania silnika przenoszone na nadwozie, pojazd posiada zamontowane koła o większych rozmiarach opon i charakterystyczny bieżnik do jazdy w ciężkim terenie. Może to mieć wpływ na podniesienie głośności w czasie jazdy (opinia (...)).

Pozwany wskazał również, że nie dokonywał ingerencji w układ hamulcowy, klimatyzację oraz skrzynię biegów. Powód nie dowiódł okoliczności przeciwnych. Nadto odnośnie do skrzyni biegów należy wskazać, iż fakt jej niewymieniania potwierdzili pracownicy pozwanego świadkowie M. L. (k. 118) i S. Ł. (k.127). Co więcej, mimo iż powód podnosił, iż o niewykonaniu usługi dowiedział się w toku sprawy, a brak jej wykonania spowoduje wystąpienie ze stosowanym roszczeniem, to taka okoliczność nie miała miejsca.

Odnosząc się do pozostałych elementów należy wskazać, że turbosprężarka, rozrusznik i alternator były częściami używanymi, czego powód był świadomy. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na stanowisko Sądu Najwyższego,

które Sąd w obecnym składzie w całości podziela, a który wskazał, iż przy kupnie rzeczy używanych kujący jest zazwyczaj przygotowany na to, że normalne zużycie rzeczy zawsze zmniejsza jej wartość, a przeważnie i użyteczność w stopniu zależnym od rodzaju rzeczy i celu, któremu ona służy. Dotyczy to zwłaszcza rzeczy, których używanie polega na eksploatacji mechanicznej, w takich wypadkach bowiem techniczne zużycie materiałów lub poszczególnych zespołów powoduje wcześniejsze awarie, nie zawsze możliwe do przewidzenia, a będące normalnym następstwem prawidłowego używania. Takie wady objęte są świadomością kupującego, znajdują ekwiwalent w niższej (od rzeczy nie używanej) cenie kupna i mieszczą się w granicach podjętego przez kupującego ryzyka. Najbardziej bowiem prawidłowa eksploatacja rzeczy zawsze powoduje zmniejszenie jej wartości lub użyteczności, zwiększając w realny sposób niebezpieczeństwo awarii będącej normalnym następstwem takiej eksploatacji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 1977 r. III CZP 11/77, OSNC 1977/8/132). Tym samym nie można obciążyć pozwanego odpowiedzialnością za to, że za zgodą powoda zamontował w samochodzie powoda rzeczy używane, na co ten wyraził zgodę, jednocześnie przyjmując na siebie ryzyko ewentualnych awarii.

Nadto podkreślenia wymaga, że turbosprężarka została zamontowana w sposób odmienny niż wykonywano to fabrycznie, niemniej biegły nie wskazał, iż wykonanie to byłoby wadliwe. Należy więc wskazać, że w tym zakresie powód nie wykazał, aby zachodził związek przyczynowo-skutkowy między działaniem pozwanego, a szkodą powoda.

Pozostałe wady stwierdzone w pojeździe dotyczyły materiałów eksploatacyjnych. Powód nie wykazał, aby zużycie poduszek silnika, czy świec żarowych nie było normalnym następstwem używania samochodu.

Sąd nie miał wątpliwości, że powód poniósł koszty naprawy pojazdu, które należycie udokumentował odpowiednimi rachunkami. Nie było kwestią sporną, że pozwany dokonał naprawy samochodu w ramach zawartej między stronami umowy o dzieło. Niemniej w ocenie Sądu powód nie wykazał, że pomiędzy działaniami pozwanego, a jego szkodą istniał adekwatny związek przyczynowo-skutkowy, który mógłby stanowić o odpowiedzialności kontraktowej pozwanego. Wyjątek stanowił nienależyty montaż silnika, z powodu czego powód poniósł niepotrzebne koszty. Niemniej w tym zakresie pozwany uznał roszczenie, wobec czego już z tej przyczyny należało w tym zakresie roszczenie uwzględnić.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe, niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Postępowanie w niniejszej sprawie pozwany przegrał w 8 %, a powód w 92 %. Na koszty niniejszego postępowania składają się opłata od pozwu w kwocie 1.060 zł, wynagrodzenie pełnomocników stron w kwocie po 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie po 17 zł. Łącznie koszty postępowania wyniosły 5.894 zł. 92 % kosztów postępowania obciąża powoda, w związku z czym winien on ponieść koszty w kwocie 5.422,48 zł. Obciążają go koszty opłaty, wynagrodzenia jego pełnomocnika oraz opłaty skarbowej, wobec czego ponosi on koszty w łącznej wysokości 3.477 zł. Pozostałą część kosztów postępowania winien zwrócić pozwanemu, o czym orzeczono w punkcie sentencji.

W niniejszej sprawie pozostały niepokryte koszty sądowe w łącznej wysokości 934,31, które stosownie do wyżej poczynionych ustaleń zastały podzielone pomiędzy strony w stosunku do udziału, w jakim sprawę przegrali.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi w pkt 1stosownie do art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

SSR A. I.-W.

Sygn. akt: I C 399/12

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. przedłożyć z apelacją, ew. za 21 dni.

G., 21.03.2016 r. SSR Aneta Iglewska-Wilczyńska